

בש"פ 2812/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2812/15

לפני:

כבוד השופט א' שהם

העותר:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראיה

תאריך הישיבה:

כ"ט באייר התשע"ה (18.5.2015)

בשם העותר:

עו"ד דוד גבאי ריכטר;

עו"ד דלית שגב רוזנצווייג

בשם המשיבה:

עו"ד אייל כהן

החלטה

לפני עתירה לגילוי ראיה חסויה, שהוגשה בעקבות הוצאת תעודה בדבר ראיות חסויות על-ידי שר הביטחון, מר משה יעלון, ביום 17.5.2015. התעודה קובעת, כי מסירת פרטי מידע הנוגעים למקורות המידע של שירות הביטחון הכללי (להלן: השב"כ); שיטות הפעולה של השב"כ; אמצעים טכניים המופעלים על-ידי השב"כ; ותפקידים, שמות,

עמוד 1

ומשימות של השב"כ, הינם בגדר ראיות חסויות, שמסירתם עלולה לפגוע בביטחון המדינה.

לעותר מיוחסת עבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. כנטען בכתב האישום, ביום 22.7.2014, חתם אלוף פיקוד המרכז, האלוף ניצן אלון, על צו איסור כניסה לאיזור יהודה ושומרון, כאשר צו זה נמסר לידי של העותר, בעת שהותו ביישוב עדי עד, ביום 23.7.2014. עוד נטען בכתב האישום, כי העותר נעצר בחברון, ביום 27.11.2014, ובכך הפר את הצו שנמסר לו, כאמור. ברשימת עדי התביעה מופיעים שישה אנשי משטרה, שחלקם קשור במסירת הצו לידי העותר, וחלקם נוגע למעצרו בחברון, תוך הפרה, לכאורה, של הצו.

בעתירה לגילוי ראיה חסויה נטען, כי יש לגלות את המידע שברשות השב"כ, שכן הדבר עשוי לסייע לעותר בהגנתו, וזאת בשני היבטים. היבט אחד נוגע למידע ולמקורות שהביאו להוצאת הצו; והיבט השני נוגע למידע שהוביל למעצרו של העותר בחברון.

לאחר שעיינתי, בהסכמת באי-כוח העותר, בחומר החסוי, ושמעתי את הסבריהם של הנוגעים בדבר, נחה דעתי כי המידע המופיע בחומר החסוי הינו מידע שאין לגלותו, משום שגילוי עולל לפגוע בביטחון המדינה. כמו-כן, שוכנעתי, כי אין במידע זה כדי להועיל, כהוא זה, להגנתו של המשיב, ואין בו כדי לעורר ספק סביר בדבר אשמתו.

לפיכך, באיזון הראוי בין צרכי הביטחון לבין צרכי הגנתו של העותר, גובר ללא עוררין השיקול הראשון, ואשר על כן, אני דוחה את העתירה.

ניתנה היום, כ"ט באייר התשע"ה (18.5.2015).

ש ו פ ט